

Jau 25 gadus ir atklāts jautājums, kuram būtu jābūt Svētās Pētera baznīcas, kuras augstais tornis izceļas Vecrīgas panorāmā un kas ir visas Latvijas kultūrvēsturiskais piemineklis, īpašniekam. Līdz laikam, kad Latvija tika okupēta, Svētā Pētera baznīca bija Latvijas luteriskās baznīcas vācu draudžu centrs un vācu bīskapa sēdeklis. Pēdējais ieraksts zemesgrāmātā – baznīcas īpašniece ir vācu Svētā Pētera draudze.

Kuram šis uzdevums pēc Latvijas neatkarības atkalatgūšanas būtu jāpārņem, ilgu laiku nebija skaidrs. Svētā Pētera baznīca kļuva par Rīgas pilsētas muzeju, tūrisma objektu un koncertzāli. Saeimā jau vairākkārt tika mēģināts noteikt Svētās Pētera baznīcas īpašumtiesību jautājumu ar likumu, taču neveiksmīgi. Pirmais mēģinājums kā atrisināt šo jautājumu bija Vācu evaņģēliski luteriskās baznīcas Latvijā (VELBL) un Latvijas Evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas (LELBAL) kopīgi izstrādātais un iesniegtais priekšlikums, ka Rīgas Svētā Pētera baznīcas īpašuma tiesības tiek nodotas fondam, kuru nodibina un kopīgi pārvalda Rīgas dome, Latvijas Evaņģēliski luteriskā baznīca (LELB), Vācu evaņģēliski luteriskā baznīca Latvijā (VELBL) un Latvijas Evaņģēliski luteriskā Baznīca ārpus Latvijas (LELBAL). Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisija, kas ir atbildīga par Rīgas Svētās Pētera baznīcas likumprojekta izstrādi, atzina šo ideju par labu esam un nodibināja iepriekšminēto pārstāvju darba grupu. Saeimas vasaras pārtraukuma laikā luteriskajām baznīcām tika uzdots, rast kopīgu Svētās Pētera baznīcas īpašumtiesību jautājuma risinājumu, ar kuru visi būtu vienis prātis.

Drīz vien kļuva skaidrs, ka Latvijas Evaņģēliski luteriskā baznīca (LELB) neveidos kopīgu fondu ar abām pārējām luteriskajām baznīcām. Sarunu laikā tā nāca klajā ar pārsteidzošu piedāvājumu – atjaunot vēsturiskās pirmskara attiecības: vācu draudzes ir autonoma kopīgas Latvijas luteriskās baznīcas daļa un tādejādi Svētā Pētera baznīca varētu tikt nodota vācu draudzes īpašumā.

Šī apvienošanās ideja bija pārsteidzoša, jo ir zināms, ka LELB un VELBL ir teoloģiskas atšķirības svarīgās jomās. Piemēram, vai vīriešiem un sievietēm ir vienlīdzīgas iespējas pildīt garīgā amata pienākumus, proti, sieviešu ordinācijas jautājums abās baznīcās tiek atšķirīgi vērtēts. LELB skaidroja, ka pretrunīgās teoloģiskās pozīcijas tiks akceptētas un nestāvēs abu baznīcu apvienošanās ceļā. Ja tiek garantēta vācu draudžu autonomija un patstāvība, VELBL piekrīt, ka luteriskās baznīcas Latvijā atkal varētu būt piederīgas vienai Latvijas evaņģēliski luteriskajai baznīcai.

LELB un VELBL vienojās tālākajās sarunās vadīties pēc LELB 1928. gada Satversmē noteiktajām autonomajām vācu draudžu tiesībām, vēsturiskās pieredzes, kā arī šī brīža LELB un VELBL Satversmju noteikumiem.

Sarunām jānotiek raiti un secīgi, lai abu baznīcu atbildīgās darba grupas sagatavotu vajadzīgos lēmumus un grozījumus savās Satversmēs, kas nepieciešami pievienošanās procesam, lai 2018. gada vasarā Saeima uz Latvijas Republikas dibināšanas 100. gadadienu varētu pieņemt galīgo lēmumu un Svētajai Pētera baznīcai būtu atkal īpašnieks. Arī, ja vācu Svētā Pētera draudze būs baznīcas īpašniece, kā tas bija pirms kara, Svētā Pētera baznīca būs atvērta visām luteriskajām draudzēm, tā būs ekumēniska vieta, atvērta gan viesiem, gan Latvijas iedzīvotājiem, mūzikas un kultūras tikšanās vieta, kas kalpo Dievam un cilvēkiem.